

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoKR/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218097
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8117218097.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobcu: JUDr. Jozef Beňo, PhD., so sídlom kancelárie Nám. Sv. Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 48485357_00186, správca konkurznej podstaty úpadcu IE group, a.s. v konkurze, so sídlom Hlavná 50, 080 01 Prešov, IČO: 36 518 531, zastúpeného: IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, proti žalovanému: Y. B. I., C. XX.X.XXXX, S. S. C. XXXX/X, XXX XX T., zastúpenému: OK advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bajkalská 21/A, 821 01 Bratislava, IČO: 47 242 884, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 4Cbi/18/2017-122 z 25.11.2020, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Sporovým stranám nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 4Cbi/18/2017-122 z 25.11.2020 konanie vo veci zastavil a sporovým stranám nepriznal náhradu trov konania.

2. V dôvodoch uznesenia uviedol, že konanie v predmetnej veci začalo 14.7.2017 podanou žalobou, ktorou žalobca žiadal určiť neúčinnosť právneho úkonu. Na zhodný návrh oboch strán v konaní na odročenie pojednávania nariadeného na deň 5.11.2019 bolo uznesením č.k. 4Cbi/18/2017-116 z 5.11.2019 konanie na 4 mesiace prerušené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10.1.2020. Do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, t.j. do 10.7.2020 žalobca ani žalovaný nepodali návrh na pokračovanie v konaní. Žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní až 20.11.2020, teda až po uplynutí zákonom stanovenej doby. S aplikáciou ust. § 163 ods. 1, 2 CSP preto súd konanie vo veci zastavil. K zastaveniu konania došlo zo zákonných dôvodov, čo mal súd na zreteli aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania, preto s použitím ust. § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP stranám náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie žalobca. Nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Podané odvolanie odôvodňuje aplikáciou ust. § 365 ods. 1 písm. b), c), h) a § 365 ods. 2 CSP. Poukazuje na to, že dôvodom návrhu podaného stranami na odročenie pojednávania nariadeného v predmetnej veci na deň 5.11.2019 boli prebiehajúce odvolacie konania, v právne aj skutkovo totožných veciach, v ktorých bola posudzovaná totožná právna otázka. Ak by strany takýto návrh nepodali, mohlo dôjsť k porušeniu princípu hospodárnosti konania, kedy by súd prvej inštancie v predmetnej prejednávanej veci rozhodol totožne, ako bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie vo veciach pod sp.zn. 1Cbi/20/2017, 1Cbi/21/2017, 1Cbi/23/2017, 2Cbi/19/2017, 2Cbi/20/2017, 2Cbi/21/2017, 2Cbi/22/2017, v ktorých boli rozhodnutia odvolacím súdom zrušené a vrátené súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd v predmetných veciach rozhodoval vo väčšine prípadov počas obdobia 4-mesačného prerušenia konania.

Rozhodnutím odvolacieho súdu odpadla prekážka, ktorou strany dôvodili podaný návrh. Dôvodom na odročenie pojednávania v predmetnej veci nebola snaha o mimosúdne rokovanie, čo je v zmysle odbornej literatúry predpokladom pre aplikáciu § 163 CSP, ale dôvodom na odročenie pojednávania bola hospodárnosť s cieľom vyčkať na rozhodnutia odvolacieho súdu v skutkovo a právne zhodných veciach. Súd pri prerušení konania mal tak postupovať podľa § 164 a § 165 CSP. Právoplatné uznesenie o prerušení konania má tak vadu, ktorá mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

4. Odvolateľ ďalej poukazuje na to, že konanie bolo prerušené na presne vymedzený čas štyroch mesiacov, uplynutím ktorého odpadla aj formálna prekážka pokračovania v konaní a súd bol povinný vo veci konať obdobne ako to je upravené v ustanovení § 165 CSP. Po uplynutí štyroch mesiacov teda nebola splnená ani zákonná požiadavka vyplývajúca z ustanovenia § 163 ods. 2 CSP smerujúca ku zastaveniu prerušeného konania. Opačným postupom súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ako aj k odňatiu možnosti konať pred súdom v spojení s vytvorením inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (pre nedostatočné posúdenie a odôvodnenie splnenia podmienok pre zastavenie konania, ako aj pre nesprávnu formuláciu výroku uznesenia o prerušení konania, pokiaľ malo byť neskorším podkladom pre prípadné zastavenie konania).

5. Odvolateľ preto žiada odvolací súd, aby uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci. Na podporu svojej argumentácie ako príklad uvádza rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 25.7.2019 sp.zn. 23Co/169/2018, či uznesenie Okresného súdu Žilina z 23.9.2020 sp.zn. 17C/32/2018.

6. Podané odvolanie žalobcu súd prvej inštancie doručil zástupcovi žalovaného. Žalovaný vyjadrenie k tomuto odvolaniu nepodal.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti napadnutému uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustný opravný prostriedok (§ 355 ods. 2, § 357 písm. a) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že po realizácii úkonov smerujúcich k prejednávaní predmetnej veci na pojednávaní (výzvy súdu prvej inštancie na vyjadrenie k žalobe, poučenie žalovaného podľa § 90 ods. 2 CSP, doručenie vyjadrenia žalovaného k žalobe žalobcovi, výzvy na vyjadrenie k návrhu na zmenu žaloby, doručovanie ďalších podaní stranám sporu a podobne), súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie na deň 5.11.2019.

9. Žalobca ním splnomocneným právnym zástupcom doručil súdu dňa 4.11.2019 podanie, v ktorom po citácii ust. § 163 ods. 1 CSP a s odkazom na aplikáciu tohto ustanovenia navrhuje so zreteľom na prebiehajúce odvolacie konania v skutkovo a právne totožných sporových veciach vedených pred Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 1Cbi/20/2017, 1Cbi/21/2017, 1Cbi/23/2017, 2Cbi/19/2017, 2Cbi/20/2017, 2Cbi/21/2017, 2Cbi/22/2017 odročiť nariadené pojednávanie. Poukazuje pritom na princíp hospodárnosti konania ukotvený v čl. 17 CSP. V prílohe pripája súhlasné stanovisko žalovanej strany, z ktorého vyplýva, že žalovaný sa pripája k návrhu žalobcu zo dňa 4.11.2019 na odročenie pojednávania nariadeného na 5.11.2019 o 09.00 hod., a to z dôvodu hospodárnosti konania, pričom sa stotožňuje s argumentáciou uvedenou v podanom návrhu žalobcu.

10. Zo zápisnice o pojednávaní z 5.11.2019 pred súdom prvej inštancie vyplýva vyhlásené uznesenie o prerušení konania na 4 mesiace s tým, že uvedené uznesenie potom bolo v písomnej podobe doručené sporovým stranám na adresy ich právnych zástupcov. Z dôvodov uvedeného uznesenia vyplýva odkaz na aplikáciu ust. § 163 ods. 1, 2 CSP, aj s tým, že ak strany zhodne navrhli odročenie pojednávania, súd podľa citovaných ustanovení prerušil konanie na dobu 4 mesiacov.

11. Podľa § 163 ods. 1 CSP, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

12. Podľa § 163 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

13. Citované ustanovenie § 163 ods. 1 CSP upravuje osobitný spôsob prerušenia konania, ktorý je do značnej miery odlišný od iných dôvodov prerušenia konania. Táto odlišnosť spočíva predovšetkým v tom, že v danom prípade je prerušenie konania vyvolané aktivitou sporových strán. Spočívanie konania predstavuje možnosť prerušiť konanie pokiaľ smerom k tomuto procesnému postupu vyvinú sporové strany aktivitu a dajú dostatočne najavo, že nemajú záujem, aby súd pokračoval v konaní, v prejednávaní a rozhodovaní veci.

14. Z citovaného ustanovenia vyplýva aj skutočnosť, že možnosťou, keď súdne konanie môže spočívať, je komisiívne správanie, keď sporové strany zhodne navrhnú odročenie pojednávania.

15. Uvedený postup podľa § 163 ods. 1 CSP treba odlišovať od postupu podľa § 164 CSP, podľa ktorého, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

16. Ako jediný fakultatívny dôvod na prerušenie konania podľa § 164 CSP normuje zákon dôvod, že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd samotný dal na takéto konanie podnet. Fakultatívne prerušenie konania podľa tohto ustanovenia znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný však najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami, čo vyplýva priamo aj z dikcie § 164 CSP a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Aj v tomto prípade rozhodujúcim hľadiskom sa javí byť zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania podľa tohto ustanovenia by malo predstavovať skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo. Každopádne však odvolací súd aj pre predmetnú vec zdôrazňuje, že pre aplikáciu § 164 CSP je takýto fakultatívny postup možný len vtedy, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia.

17. Z vyššie uvedených podaní sporových strán zo dňa 4.11.2019 nevyplýva návrh na to, aby súd prerušil súdne konanie z dôvodu vyčkania za právoplatnými rozhodnutiami v iných veciach. Je bez akýchkoľvek pochybností jasné a zrejmé, že obe sporové strany navrhovali odročiť predmetné pojednávanie, čo správne súd prvej inštancie viedlo k postupu o prerušení konania v zmysle aplikácie ust. § 163 ods. 1 CSP. Opäť sa žiada v tejto súvislosti uviesť aj to, že samotný žalobca, ktorý žiadal o odročenie pojednávania navrhoval v podaní aplikáciu práve ustanovenia § 163 ods. 1 CSP. Z obsahu tohto podania nevyplýva kladenie dôrazu na prerušenie konania do právoplatného skončenia iných vecí. Relevantným je aj to, z akého dôvodu bolo predmetné konanie uznesením súdu prvej inštancie dňa 5.11.2019 č.k. 4Cbi/18/2017-116 prerušené.

18. Z vyššie citovaného ustanovenia § 163 ods. 2 CSP vyplýva, že pokiaľ súd preruší konanie z dôvodu podľa § 163 ods. 1 CSP (tak, ako to je v predmetnej veci z dôvodu, že odročenie pojednávania zhodne navrhli obe strany), môže v takomto prerušenom konaní pokračovať len na návrh niektorej zo sporových strán. Návrh na pokračovanie v konaní môže ktorákoľvek z týchto sporových strán podať aj pred uplynutím lehoty, na ktorú súd konanie prerušil. Lehota na podanie takéhoto návrhu plynie od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Návrh na pokračovanie v konaní mohla podať ktorákoľvek zo sporových strán aj pred uplynutím 4-mesačnej lehoty, majúc na zreteli to, že predpokladom pre spočívanie konania bola existencia konsenzu oboch sporových strán, pričom tento predpoklad odpadá, ak jedna zo sporových strán prejaví vôľu v konaní pokračovať. Osobitne však treba zdôrazniť, že najneskôr môže návrh na pokračovanie v konaní podať strana sporu do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobcu, ak argumentoval, že spočívanie konania ukončilo uplynutím 4-mesačnej lehoty, aká bola uvedená v uznesení o prerušení súdneho konania.

19. Žalobca, ale ani žalovaný bez akýchkoľvek pochybností nepodali včas návrh na pokračovanie v konaní prerušenom uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 5.11.2019. Podmienkou pre pokračovanie v predmetnom konaní bolo to, že najneskôr v 6-mesačnej lehote podá niektorá zo sporových strán návrh na pokračovanie v konaní. Nie je určujúcim to, že predmetné konanie bolo prerušené na dobu 4 mesiacov.

20. Už vyššie je konštatovaný dôvod, ktorý viedol pri príslušnom procesnom postupe k záveru súdu prvej inštancie podľa § 163 ods. 1 CSP (zhodný návrh strán na odročenie nariadeného pojednávania), preto akékoľvek námietky smerujúce k nesprávnemu právnemu posúdeniu tohto procesného úkonu strán sú nedôvodné. Nedôvodné sú aj námietky odvolateľa poukazujúce na to, že po uplynutí doby prerušenia mal súd sám v konaní pokračovať. Nezodpovedá to totiž aplikácii ustanovenia § 163 ods. 2 CSP. Ak žiadna zo sporových strán v zákonnej lehote nepodala návrh na pokračovanie v konaní, dôvodným bol záver súdu prvej inštancie o zastavení tohto konania.

21. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť (aj pri uplatnených odvolacích námietkach) to, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, ktorého súčasťou je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie sa v civilnom súdnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný sporový súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. V predmetnej veci boli splnené zákonné podmienky pre to, aby súd prvej inštancie prerušenie konania podľa § 163 ods. 2 CSP zastavil.

22. Odvolací súd mal na zreteli aj odkazy na súdne rozhodnutia, ktoré odvolateľ pripojil k podanému odvolaniu, a to najmä so zreteľom na to, aby sa v súlade s princípom právnej istoty rozhodovalo v sporoch v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, alebo ak takejto praxe niet, aby sa spor rozhodoval spravodlivo a aj, aby v totožných veciach neboli prijaté rôzne rozhodnutia (viď čl. 2 Základných princípov CSP). Ak odvolateľ poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/169/2018 z 25.7.2019, ktoré viedlo k postupu o zrušení uznesenia o zastavení konania vo veci určenia vlastníckeho práva, potom odvolaciemu súdu sú známe aj iné súdne rozhodnutia, ktoré riešili podobnú procesnú situáciu, keď bolo prerušené konanie podľa § 163 ods. 1 CSP a následne došlo k zastaveniu konania pre nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní postupom podľa § 163 ods. 2 CSP. Záver, aký bol prijatý súdom prvej inštancie v predmetnej veci tak korešponduje aj so záverom, ktorý plynie napríklad z uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/102/2018-196 zo dňa 14.8.2019, ktoré bolo aj predmetom prieskumu dovolacím súdom a uznesením zo dňa 30.11.2020 sp.zn. 4Obdo/46/2020 bolo dovolanie žalobcu proti uzneseniu o zastavení konania odmietnuté. Dovolací súd privodil záver, podľa ktorého súd prvej inštancie, ale aj odvolací súd správne vychádzali z toho, že ak nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, správne súdy vychádzali z toho, že boli splnené podmienky na zastavenie konania podľa § 163 ods. 2 CSP. Aj v označenom spore súd prvej inštancie uznesením prerušoval konanie na dobu 3 mesiacov a pritom súd prvej inštancie, odvolací i dovolací sa zhodli v tom, že aj v takomto prípade bolo potrebné pre pokračovanie v konaní podať návrh na pokračovanie v konaní najneskôr do 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o prerušení konania.

23. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

24. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, s tým, že uvedené uplatnené odvolacie dôvody neboli spôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie takéhoto rozhodnutia. Výrok o zastavení konania je vecne správny a zodpovedajúco tomuto výroku korešponduje aj výrok o náhrade trov konania, ktorý nerozporovala ani žalovaná strana. Preto pri aplikácii uvedeného ustanovenia § 387 ods. 1 CSP odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

25. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný. Žalovanému preukázateľné výdavky v súvislosti s týmto odvolacím konaním nevznikli. Pri aplikácii ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP odvolací súd dospel k záveru, že sporovým stranám nie je možné priznať nárok na náhradu trov konania. Žalobca bol neúspešný a žalovanému z obsahu spisu preukázateľné výdavky s odvolacím konaním nevznikli.

26. Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).